

ЕФЕКТИВНІСТЬ ПАТОГЕНЕТИЧНОЇ КОРЕКЦІЇ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО ДИФУЗНОГО ІШЕМІЧНО-НЕКРОТИЧНОГО КАРДІОСКЛЕРОЗУ

У статистичних звітах ВООЗ патологія серцево-судинної системи займає перше місце за показниками захворюваності, смертності та інвалідизації. Більшість із цих захворювань характеризується хронічним перебігом і ускладнюється кардіосклеротичним процесом. Тому нашим завданням було експериментальне вивчення способів патогенетичної корекції дифузного ішемічно-некротичного кардіосклерозу (ДІНКС) та деяких ланок його патогенезу. Дослідження провели на нелінійних щурах-самцях масою 180–200 г. Для корекції ДІНКС використали чотири способи: введення триметазидину в дозі 5 мг/кг внутрішньоперитонеально 1 раз на добу, каптоприлу в дозі 1 мг/кг per os щоденно впродовж усього періоду корекції (3 міс.), суспензії природної глини, яка була взята з надр землі глибиною 300 м і містила наночастинки кремнію, а також введення штучно отриманої суміші кристалічних мікро- і наносфер кремнію в дозі 0,01 мг/кг маси per os щоденно протягом 30 днів з по-

чатку моделювання ДІНКС. Результати експерименту показали, що через 30 днів із моменту моделювання кардіосклерозу у тварин, які не отримували препаратів для корекції, розвинулися ознаки серцевої недостатності, 30 % щурів даної групи загинуло, а при корекції препаратами різного патогенетичного спрямування спостерігали виживання більшої кількості піддослідних тварин. Також у коригованих групах щурів було помічено значний вплив на ступінь вираження проявів серцевої недостатності. Це дозволяє стверджувати, що, незважаючи на різні точки прикладання препаратів, обраних для корекції, всі вони мали позитивний вплив на міокард і значною мірою мінімізували розвиток фібротичних змін у серці тварин.

Дане експериментальне дослідження відкриває нові механізми патогенетичного впливу деяких фармакологічних середників при серцевій патології, що сприяє покращенню надання медичної допомоги хворим кардіологічного профілю.